

مدیریت آب و آبیاری

دوره ۱۱ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۴۰۰

صفحه‌های ۹۴۸-۹۳۷

DOI: 10.22059/jwim.2021.325527.888

مقاله پژوهشی:

چرا مدیریت پایدار منابع انسانی - اکولوژیکی کشور با چالش مواجه شده است؟ (مطالعه موردی: متابولیسم جامعه حوضه آبریز ارس)

علیرضا تقدیسیان^۱، علی مریدی^{۲*}

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده عمران، آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲. استادیار، گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده عمران، آب و محیط زیست، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۷/۱۵

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۳/۲۹

چکیده

در پازل توسعه پایدار کشور نقش مهم ساعات فعالیت انسانی به‌ویژه در بخش کشاورزی و اهمیت آن در توسعه پایدار نادیده گرفته شده است. در این مقاله، با استفاده از روش MuSIASEM شرایط اجتماعی، اقتصادی و محیط‌زیستی حوضه رودخانه ارس طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ مورد بررسی قرار گرفته است. شاخص‌های شدتی MuSIASEM برای کل حوضه، بخش کار و بخش خانگی به ترتیب ۳۴، ۱۰۸ و ۸۳ درصد برای مصرف آب و ۲۱، ۴ و ۸۰ درصد برای مصرف انرژی در طول ۱۰ سال افزایش یافته‌اند. این افزایش فشار مصرف منابع طبیعی در حالی رخ داده است که داده‌های جمعیتی نشان از تنها ۳ درصد رشد برای کل حوضه می‌دهند. با بسط تحلیل متابولیسم جامعه به درجات پایین‌تر، مشخص شد که در سه بخش اصلی اقتصاد یعنی کشاورزی، صنعت و خدمات نه تنها ساعات فعالیت انسانی به ترتیب ۲۸، ۳۶ و ۲۹ درصد کاهش پیدا کرده‌اند، بلکه شدت مصرف انرژی آن‌ها به ترتیب ۶۴، ۸۴ و ۱۲۳ درصد و شدت مصرف آب کشاورزی و صنعت ۷۴ و ۱۰۵ درصد افزایش داشته‌اند. در تحلیل هم‌زمانی سال ۱۳۸۵، شاخص‌های اکولوژیکی - اقتصادی برای محصولات کشاورزی اصلی حوضه تهیه و مشخص شد. محصولی مانند عدس آبیاری چیزی در حدود هفت برابر آب، نه برابر زمین، ۱۱ برابر گاز گلخانه‌ای، شش برابر انرژی بیش‌تر نسبت به میانگین سه نوع میوه نیاز دارد تا یک تن بار دهد. در نتیجه با استفاده از این روش می‌توان شاخص‌های تلفیقی جامع‌تری برای تحلیل کمی مسیر پیشرفت اقتصادی - محیط زیستی جامعه، و تصویری دقیق‌تری از درهم‌تنیدگی توسعه پایدار به‌ویژه در بخش کشاورزی کشور ارائه کرد.

کلیدواژه‌ها: توسعه پایدار، تحلیل بین رشته‌ای، شاخص‌های اقتصادی - اکولوژیکی، متابولیسم شهری، MuSIASEM.

How Iran's socio-ecological management can not sustain? (Case study: Aras river basin)

Alireza Taghdisian¹, Ali Moridi^{2*}

1. M. Sc. Graduate, Department of Civil-Environmental Engineering, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Civil-Environmental Engineering, Faculty of Civil Engineering, Water and Environment, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

Received: June, 19, 2021

Accepted: October, 07, 2021

Abstract

In Iran's sustainability puzzle, the role of human time activities, specifically in agriculture, has long been overlooked. For this reason, we applied the MuSIASEM analytical tool on the Aras river basin, as a case study, in order to analyze its socio-ecological development during 2006-2016. Our results show the biophysical pressure both on water and energy pillars. Energy metabolic rate (EMR) and Water metabolic rate (WMR) both were shifted 34%, and 21% during the decade of analysis. The household and paid work sectors both have experienced an increase of 83% and 108% in their EMR and WMR, respectively. For assessing the underlying socio-economic factor, we continued the analysis into the lower level compartments of the societal hierarchy. In the agriculture, industry, and service sectors, while there was a reduction of 28%, 36%, and 29% in human time investments, EMR and WMR were increased by 64%, 84 and 123 for energy, and 74% and 105% for water. We conclude the result by generating composite indicators in agriculture based on the concept of a metabolic processor. This shows that a crop like irrigated legume consumed 7 times more water, 9 times more land, 6 times more energy than fruits in one ton of their output. Also, legumes brought 37% more net added value with 5 times human time investment compared to fruits.

Keywords: Economic-Ecological Indicators, Interdisciplinary Analysis, MuSIASEM, Sustainable Development, Urban Metabolism.

مقدمه

قرن گذشته، شاهد افزایش بیش از حد وابستگی بشر به منابع طبیعی موجود در بیوسفر بوده است و شرایط پیش رو برای بعضی کشورها مانند ایران با اقتصادی بر پایه تولید سوخت‌های فسیلی و اقلیمی خشک و نیمه‌خشک بسیار نگران‌کننده خواهد بود. طی ۳۰ سال گذشته، به‌عنوان مثال، نسبت سوخت‌های فسیلی همواره بیش از ۸۰ درصد تولید جهانی بوده است و در همین دوران حجم تولید گاز طبیعی، زغال سنگ و نفت به‌ترتیب بیش از ۹۶، ۷۳ و ۴۰ درصد افزایش یافته است (IEA, 2020). این اعداد برای ایران، با بیش از ۹۹ درصد انرژی تولیدی بر پایه سوخت‌های فسیلی، برابر با ۸۶، ۹۲۲ و ۶۳ درصد بوده است. در بخش آب، در طی دو دهه گذشته، مقدار منابع آب شیرین در دسترس برای هر نفر در جهان ۲۰ درصد کاهش پیدا کرده است، در حالی که این مقدار برای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (منطقه درگیر با تنش آبی شدید و میانگین سرانه آب زیر ۱۰۰۰ مترمکعب) بیش از ۳۰ درصد بوده است (FAO, 2020). در ایران طی ۳۰ سال گذشته، سرانه منابع آب شیرین تجدیدپذیر از ۲۱۸۶ به ۱۵۹۳ مترمکعب رسیده است، در حالی که مقادیر مشابه جهانی به‌ترتیب برابر با ۸۰۱۹ و ۵۷۳۲ مترمکعب بوده است که گواه اختلاف ۷۰ درصد ایران با میانگین جهانی است (World Bank, 2017). این در حالی است که بیش‌ترین مصرف آب در جهان تحت تأثیر بخش کشاورزی با میانگین جهانی مصرف ۷۰ درصد که در ایران چیزی بیش از ۹۰ درصد است (Moridi, 2017). در سال‌های اخیر در زمینه سیاست‌گذاری توسعه پایدار تلاش‌های زیادی در جهان صورت گرفته است. چند مورد مهم از این تلاش‌ها شامل اهداف توسعه پایدار سازمان ملل در سال ۲۰۱۵ (United Nations General Assembly, 2015)، و یا تصویب توافق‌نامه پاریس در

همان سال (United Nation, 2015). اگرچه این سیاست‌گذاری بیش‌تر مشخص‌کننده اهداف توسعه پایدار هستند و در خصوص فرایندهای شناسایی و مدیریت اهداف چارچوب مشخصی ارائه نداده‌اند (Dijst et al., 2018).

در سال‌های اخیر اهمیت ترکیب علوم طبیعی با علوم انسانی برای تحلیل دقیق‌تر پایداری جوامع انسانی شدت گرفته است (Dijst et al., 2018). سابق بر این، جامعه انسانی مستقل از خدمات اکوسیستمی که زمین در اختیارش گذاشته بود در نظر گرفته می‌شده است. رفته‌رفته، اهمیت شمول عوامل بیوفیزیکیال در برنامه‌ریزی و مدیریت اقتصادی و اجتماعی بیش‌تر حس شد (Crutzen, 2016). دیدگاه قالب تحلیل توسعه پایدار در بسیاری از مناطق جهان به‌صورت تفکیک جامعه و محیط زیست به بخش‌های جدا از هم است (Hopwood et al., 2005) به گونه‌ای که اولویت‌های اقتصادی به مراتب درجات بالاتری را نسبت به اولویت‌های محیط زیستی به‌خود اختصاص می‌دهند (Endo et al., 2017). علاوه بر این، در بخش محیط زیست، مدل‌های مدیریت منابع آب و انرژی عملاً به‌صورت تک‌بعدی و مستقل به سرمایه‌های اکولوژیکی در دسترس بشر نگاه می‌کنند. به همین جهت در سال‌های اخیر بحث تلفیق دیدگاه‌ها در محیط زیست با نام علمی نکسوس منابع یا هم‌بست آب-انرژی-غذا، مطرح شده و بسیار موردتوجه قرار گرفته است (Hoff, 2011).

در حال حاضر ابزارهایی تحلیلی ارائه شده‌اند که می‌توان با استفاده از آن‌ها داده‌های کمی مرتبط با عملکرد یک سیستم را براساس ورودی-خروجی آن ارزیابی کرد. نمونه‌هایی از این روش‌ها شامل LCA، MFA، SFA، TMR، MIPS و غیره می‌باشد. هرچند تمام این روش‌های دو نقص بزرگ دارند؛ ۱- به‌دلیل پیچیدگی این مدل‌ها خروجی آن‌ها عموماً مورد توجه تصمیم‌گیران کلان قرار نمی‌گیرد و بیش‌تر در محافل دانشگاهی

چرا مدیریت پایدار منابع انسانی- اکولوژیکی کشور با چالش مواجه شده است؟ (مطالعه موردی: متابولیسم جامعه حوضه آبریز ارس)

(2017). لذا در این مطالعه حوضه رودخانه ارس، یکی از حوضه‌های آبریز مهم کشور به لحاظ نزدیکی به دریاچه ارومیه و اشتراک رودخانه ارس با چند کشور همسایه، به‌عنوان منطقه مورد مطالعه انتخاب شده است. حوضه آبریز رودخانه ارس یکی از حوضه‌های آبریز درجه دو کشور می‌باشد که در محدوده سه استان اردبیل، آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی در قسمت شمال غربی ایران واقع شده است. مساحت این حوضه بالغ بر ۳۹۷۷۸ کیلومتر مربع می‌باشد که ۸۳ درصد آن را مناطق کوهستانی و ۱۷ درصد مناطق کوهپایه‌ای و دشت‌ها تشکیل داده‌اند. در شکل (۱) محدوده منطقه مورد مطالعه نشان داده شده است.

روش تحلیلی پایداری MuSIASEM اولین بار توسط دو پژوهشگر به نام‌های ماریو جیامپیترو و کازو مایومی در سال ۲۰۰۰ میلادی معرفی شد (Giampietro and Mayumi, 2000). این مدل با استفاده از اصول اقتصاد زیستی^۸، تئوری هرمی^۹ و تحلیل وابستگی^{۱۰}، به‌منظور بررسی دقیق‌تر محدودیت‌های بیوفیزیکی و نحوه اثر آن‌ها در سیستم‌های اجتماعی- اکولوژیکی^{۱۱} در فضای علم پسا- نرمال^{۱۲} گسترش پیدا کرد (Giampietro et al., 2020). مهم‌ترین اصل در این روش در نظر گرفتن جامعه به‌صورت هرمی است از عناصر متابولیکی که جریان‌ها و سرمایه‌ها در آن در حال گردش هستند (Yi et al., 2020). این چرخش ماده و انرژی در جامعه انسانی که برای حیاط و فعالیت مترقیانه آن لازم است را سوخت‌وساز بیوفیزیکی^{۱۳} جامعه می‌گویند (Ramos Martín, 2006). نکته مهم این است که این سوخت‌وساز باید از چهار بُعد بررسی شود تا بتوان در مورد پایداری آن قضاوت کرد، ۱- قابلیت انجام سوخت‌وساز^{۱۴} که تحت تأثیر عوامل اجتماعی- اقتصادی درون جامعه انسانی (تکنوسفر) است، ۲- عمل‌پذیر بودن سوخت‌وساز^{۱۵} که خارج از کنترل

مورد استفاده قرار می‌گیرند (Giampietro and Mayumi, 2009; Giampietro et al., 2000)، ۲- این روش‌ها اجتماع انسانی را به‌صورت یک جعبه سیاه در نظر می‌گیرند و از تأثیرات عوامل بیوفیزیکی بر پایداری اجتماعی- اقتصادی صرف‌نظر می‌کنند (Endo et al., 2020; Endo et al., 2017). در نتیجه سؤال اصلی این روش‌ها بیش‌تر به سمت نوع و مقدار نتیجه یک فرایند گرایش دارد تا دلیل و چرایی آن (Pérez-Sánchez et al., 2019). به همین جهت در بحث تحلیل توسعه پایدار علاوه بر flows یا جریان‌ها (مانند انرژی و آب) لازم است المان دیگری به نام Funds یا سرمایه‌ها نیز مورد توجه قرار بگیرد. مفهوم جریان و سرمایه اولین بار توسط روگن در سال ۱۹۷۱ در مدل flow-fund برای توضیح عملکرد اقتصاد زیستی و در نظر گرفتن محیط زیست به‌عنوان منبع غیرتضمینی در معادلات اقتصادی مورد استفاده قرار گرفت (Georgescu-Roegen, 1971).

برای مرتفع کردن دو معضل ذکر شده برای روش‌های تحلیل پایداری و البته در نظر گرفتن چارچوب هم‌بست منابع طبیعی، لازم است از ابزاری استفاده کنیم تا محدودیت‌ها و فرصت‌های داخل جامعه انسانی و تحت تسلط انسان (تکنوسفر) و خارج از تسلط انسان (بیوسفر) در آن به‌صورت کمی مورد تجزیه و تحلیل قرار بگیرند. به همین جهت در این مقاله روش تحلیلی MuSIASEM^{۱۶} برای این کار انتخاب شده است. در نتیجه در چارچوب هم‌بست منابع طبیعی و با در نظر گرفتن المان‌های مختلف مؤثر در شکل‌دهی اجتماع می‌توان تصویر بهتری از توسعه پایدار تهیه کرد.

مواد و روش‌ها

در کشور کم آبی مانند ایران، مدیریت منابع باید در مقیاس حوضه‌های آبریز کشور انجام شود (Moridi,

در روش MuSIASEM، جریان‌ها و سرمایه‌ها خود زیر مجموعه پارامترهای مقداری^{۲۰} هستند. این پارامترها مشخص‌کننده اندازه یک فعالیت بوده و با تغییر ابعاد و درجه فعالیت، مقدار آن‌ها هم تغییر می‌کند. نوع دیگر پارامترهای شدتی^{۲۱} است که از ترکیب دو پارامتر مقداری تولیدشده، وابسته به اندازه امان نبوده و نشان‌دهنده سرعت و نرخ متابولیسم است. این پارامترها به نوعی نشان‌دهنده هویت متابولیکی سیستم^{۲۲} هستند (Renner *et al.*, 2020). به‌طورکلی، سه مرحله MuSIASEM عبارتند از ۱- شناسایی امان‌های ساختاری و نتیجه بخش در هرم متابولیکی جامعه انسانی مورد نظر و مشخص کردن ارتباط بین آن‌ها، ۲- استفاده از مدل تحلیلی جریان-سرمایه برای مشخص کردن ورودی و خروجی از امان‌های ساختاری و نتیجه‌بخش و ۳- ارائه شاخص‌هایی متشکل از وجوه سیستمی غیر همسان.

در روش MuSIASEM پیکره‌بندی هرم جامعه برای سیستم موردنظر از درجه n برای کل جامعه شروع می‌شود.

انسان است و با توجه به منابع اکولوژیکی محیطی (بیوسفر) تعیین می‌شود، ۳- مقبولیت سوخت‌وساز^{۱۶} که به فرهنگ و سبک زندگی مردم در یک جامعه بستگی دارد و ۴- درجه اتکا سوخت‌وساز^{۱۷} که تحت تأثیر واردات و صادرات از یک جامعه است. پایداری این چهار مورد تضمین‌کننده مسیر توسعه پایدار برای یک جامعه خواهد بود (Giampietro *et al.*, 2021).

همان‌طورکه پیش‌تر ذکر شد جریان‌ها و سرمایه‌ها در درجات مختلف هرم جامعه توسط امان‌های ساختاری^{۱۸} و نتیجه بخش^{۱۹} مصرف می‌شوند. امان ساختاری به فعالیتی گفته می‌شود که محصول نهایی آن مورد مصرف مستقیم قرار نمی‌گیرد و خود بخشی از فرایند تولید محصول در امان نتیجه‌بخش است (Parra *et al.*, 2020). به‌عنوان مثال در سیستم تولید میوه در یک مزرعه کشاورزی، تولید محصول نهایی خروجی امان نتیجه‌بخش مزرعه است، در حالی سیستم آبیاری، تأمین انرژی و نیروی انسانی امان‌های ساختاری این مجموعه به‌ویژه هستند.

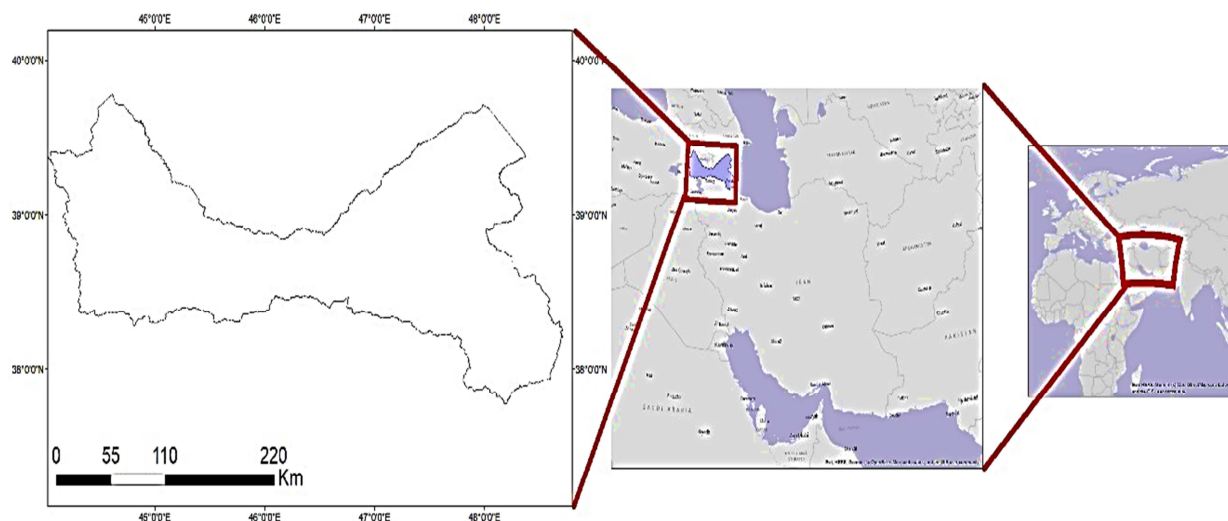

Figure 1. Schematic map of area study

چرا مدیریت پایدار منابع انسانی- اکولوژیکی کشور با چالش مواجه شده است؟ (مطالعه موردی: متابولیسم جامعه حوضه آبریز ارس)

سطح سواد و درآمد، فرهنگ و رسوم است (Dijst *et al.*, 2018). طبق اطلاعات برداشت شده از سایت آمار ایران اطلاعات به دست آمده برای حوضه رودخانه ارس طبق نمودار میله‌ای شکل (۲) می‌باشد. ساعت‌های کار انسانی HA_{PW} از رابطه (۱) محاسبه شده است.

$$HA_{PW} = \text{Annual working hours (ANH)} * \text{numbers of employment (EN)} \quad (1)$$

در رابطه (۱)، HA_{PW} برابر با ساعت‌های فعالیت انسانی بخش کار، ANH برابر با ساعت کاری سالانه به‌ازای هر نفر نیروی کار و EN برابر با تعداد شاغلین است. همان‌طور که در شکل (۲) مشاهده می‌شود، ساعت‌های فعالیت کاری زنان شاهد کاهش چشم‌گیر ۶۳ درصد و مردان با ۲۱ درصد (در مجموع ۳۱ درصد) در طول ۱۰ سال بوده است. هم‌چنین جمعیت گروه سنی زیر ۱۵ سال ۱۱ درصد کاهش پیدا کرده است، درحالی‌که جمعیت افراد بالاتر از ۶۵ سال ۱۱ درصد افزایش را تجربه کرده است. این تغییرات در حالی رخ داده است که نرخ جمعیت کل حوضه تنها ۳ درصد کاهش پیدا کرده است. در نتیجه طی این دوران با کاهش آمار شاغلین و متولدین و افزایش جمعیت بالای ۶۵ سال، حوضه به شدت تحت فشار اقتصادی- اجتماعی بوده است.

درجه پایین‌تر، $n-1$ برای بخش‌های فعالیت کاری^{۲۳} PW و فعالیت در منازل^{۲۴} HH، $n-2$ برای زیرمجموعه‌های اقتصادی بخش کار مانند کشاورزی^{۲۵} AG، خدمات و دولت^{۲۶} SG و صنعت^{۲۷} IN می‌باشد. این زیرشاخه‌سازی^{۲۸} و تفکیک المان‌های درجات بالاتر به پایین‌تر تا رسیدن به درجه موردنظر می‌تواند ادامه پیدا کند. در این مطالعه، حوضه آبریز ارس به‌عنوان سیستم مرجع کلی درجه n و سایر بخش‌ها برای درجات پایین‌تر طبق روش شرح داده شده در پاراگراف قبل در نظر گرفته شدند. اطلاعات مربوط به ساختار و ویژگی‌های جمعیتی از سرشماری‌های عمومی سال‌های ۱۳۸۵، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ اخذ شده‌اند. در بخش انرژی، از کتاب ترازنامه انرژی سال ۱۳۹۵ منتشر شده توسط وزارت نیرو استفاده شده است. اطلاعات مربوط به بخش آب از مطالعات طرح‌های جامع آب کشور و مطالعات به‌هنگام‌سازی طرح جامع آب کشور منتشر شده توسط وزارت نیرو استفاده شده است.

نتایج و بحث

اولین مرحله در شناسایی و تحلیل متابولیسم جامعه شناخت ساختار جمعیتی- اجتماعی آن شامل رشد جمعیت، سن و جنسیت افراد جامعه، ساختار خانواده،

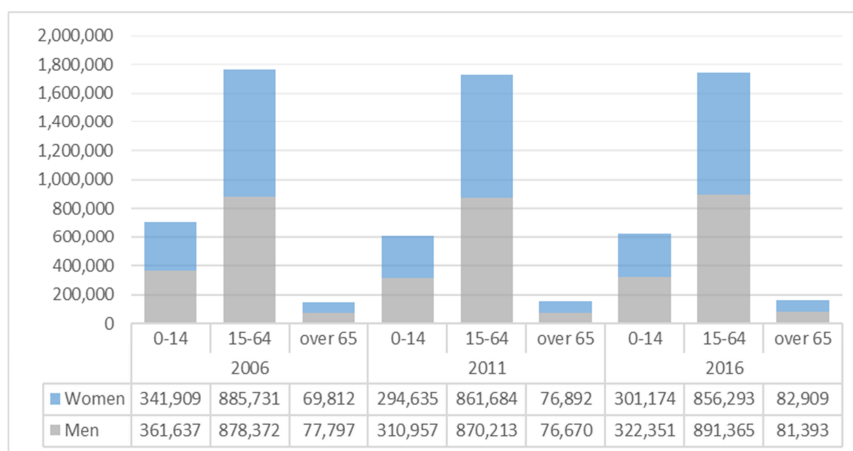

Figure 2. Population Variations of Aras river basin 2006-2016

منطقه مورد مطالعه را به دست آورد. در MuSIASEM، شدت مصرف آب و انرژی طبق فرمول‌های محاسبه می‌شود (روابط ۴ و ۵):

$$\text{Water Metabolic Rate (WMR)} = \quad (4)$$

$$\frac{\text{Water consumption (m}^3\text{)}}{\text{Human activity (hour)}}$$

$$\text{Energy Metabolic Rate (EMR)} = \quad (5)$$

$$\frac{\text{Energy use (Joule)}}{\text{Human activity (hour)}}$$

WMR برابر با شدت متابولیک مصرف آب بوده و از تقسیم مصرف کل آب بر تعداد ساعت‌ها کل جامعه به دست خواهد آمد. EMR هم به همین ترتیب برابر با شدت متابولیک مصرف انرژی جامعه به ازای هر ساعت فعالیت انسانی است. این شاخص‌ها با استفاده از تجزیه جامعه به درجات پایین‌تر برای بخش کار (PW) و بخش خانگی (HH) هم زیرمجموعه آن‌ها نیز حساب خواند شد.

یکی از ابزارهای تحلیلی MuSIASEM ماتریس مصرف نهایی^{۲۹} است که در آن هرم EMR و WMR برای درجات و بخش‌های مختلف سیستم مشخص می‌شوند. در جدول (۱) این ماتریس برای شدت مصرف آب نشان داده شده است.

پیش‌تر ذکر شد که یکی از مهم‌ترین بخش‌های آنالیز MuSIASEM ایجاد داده‌های شدتی با استفاده از ترکیب داده‌های مقداری است. با استفاده از فرمول‌های زیر و به کمک اطلاعات به دست آمده از ساعت‌های فعالیت کاری، ساعت‌های فعالیت انسانی کلی و ساعات فعالیت در خانه به دست خواهد آمد (روابط ۲ و ۳).

$$\text{THA} = 365 * 24 * \text{Total population} \quad (2)$$

$$\text{HA}_{\text{HH}} = \text{THA} - \text{HA}_{\text{PW}} \quad (3)$$

در روابط (۲) و (۳)، THA برابر با مجموع کل ساعت‌های فعالیت انسانی برای کل جامعه است که حاصل ضرب تعداد ساعت‌ها در دسترس برای هر نفر در جمعیت کل می‌باشد. HA_{HH} نیز تعداد ساعت‌ها در دسترس بخش خانگی است که از تفریق مجموع ساعت‌ها از بخش کار به دست می‌آید.

مجموع کل مصرف حامل‌های انرژی نفت، گاز طبیعی، زغال سنگ، برق و انرژی‌های تجدیدپذیر برای کل کشور در سال‌های ۱۳۸۵، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ به ترتیب برابر با ۱۳۶/۲۲، ۱۶۳/۷۰ و ۱۸۷/۷۲ mtoe بوده است. با استفاده از رقوم جمعیتی می‌توان سرانه مصرف در هر سال و برای هر بخش را به تفکیک محاسبه کرد. با ترکیب این دو پارامتر می‌توان درجه سوخت‌وساز بخش‌های مختلف

Table 1. Water End-use matrix of Aras river basin.

Hierarchical Level	2006			2011			2016			
	HA	WMR	WC	HA	WMR	WC	HA	WMR	WC	
	(mh)	(l/h)	(million m ³)	(mh)	(l/h)	(million m ³)	(mh)	(l/h)	(million m ³)	
Level n	Whole Society	22,910.00	117	2,688.21	21,822.00	140	3,060.12	22,211.00	157	3,497.70
Level n-1	Household	20,705	7	151.00	20,278.00	11	216.89	20,684.00	15	311.52
	Paid work	2,205	1151	2,537.21	1,544.00	1841	2,843.24	1,527.00	2087	3,186.19
Level n-2	Agriculture	713.69	3532	2,521.00	478.82	5899	2,824.59	514.12	6156	3,164.74
	Industry	633.66	26	16.21	398.22	47	18.65	407.08	53	21.44

mh, l/h and WC stand for million hours, liter per hour and water consumption

چرا مدیریت پایدار منابع انسانی-اکولوژیکی کشور با چالش مواجه شده است؟ (مطالعه موردی: متابولیسم جامعه حوضه آبریز ارس)

است که EMR_{HH} تنها ۴ درصد و EMR_{PW} رشد چشم‌گیر ۸۱ درصد را تجربه کرده‌اند. در درجه n-2 جامعه، EMR کشاورزی، صنعت و خدمات به ترتیب ۶۴، ۸۴ و ۱۲۳ درصد رشد کرده‌اند. این اعداد هنگامی که با پارامترهای اقتصادی مانند درصد شاغلین منطقه ترکیب شوند مشخص خواهند کرد که این منطقه در هر دو قسمت اقتصاد و محیط زیست به سمت توسعه ناپایدار پیش رفته است.

در شکل (۳) تغییرات HA_{AG} ، HA_{IN} و HA_{SG} بین سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۹۵ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود ساعت‌های کاری بخش کشاورزی، صنعت و خدمات حوضه ارس به ترتیب ۲۸، ۳۶ و ۲۹ درصد کاهش پیدا کردند در حالی فشار اکولوژیکی هم‌بست منابع در این دوران به‌طور چشم‌گیری افزایش پیدا کرده است.

در بخش‌های قبل عملکرد متابولیسی حوضه رودخانه ارس به‌صورت زنجیره از تغییرات در طول ۱۰ سال مورد بررسی و واکاوی قرار گرفت. در نتیجه مشخص شد سیر تحولات اقتصادی-اکولوژیکی منطقه به سمت توسعه ناپایدار بوده است. در $MuSIASEM$ به این نوع تحلیل کمی در طول یک دوره مشخص اصطلاحاً "در زمانی"^{۳۰} گفته می‌شود. اگرچه، برای درک بهتر سوخت‌وساز جامعه لازم است یک مقطع زمانی به‌ویژه برای تحلیل در نظر گرفته شود و عناصر متابولیسی جامعه برای درجات پایین‌تر این زمان مورد بررسی قرار بگیرند که به این نوع دیدگاه تحلیلی "هم‌زمانی" گفته می‌شود.

در طول ۱۰ سال دوره مطالعه حوضه، شدت مصرف آب برای تمام درجات هرم جامعه حوضه ارس به‌شدت افزایش پیدا کرده است. این افزایش برای کل جامعه (n)، بخش منازل (n-1) و کار (n-1) به ترتیب برابر با ۳۴، ۱۰۷ و ۸۱ درصد بوده است. زیرشاخه کشاورزی بخش کار با مصرف ۹۴ و ۹۰ درصد از حجم کل در حدود ۷۴ درصد (۶۴۰ میلیون مترمکعب) افزایش داشته است و شدت مصرف بخش‌های صنعت بیش از دو برابر شده است. این تغییرات در حالی در بخش کار رخ داده است که بیش از ۳۰ درصد کاهش در نیروی کار در طول ۱۰ سال در این حوضه تجربه شده است.

جهت بررسی دقیق‌تر هم‌بست منابع منطقه مورد مطالعه لازم است شدت مصرف انرژی در طول ۱۰ سال در این حوضه مورد بررسی قرار گیرد. در جدول (۲) ماتریس مصرف نهایی بخش انرژی برای حوضه ارس نشان داده شده است.

در انرژی، زیرمجموعه‌های صنعت و خانگی با میانگین مصرف ۴۸ و ۳۲ درصد از کل، پرچم‌داران مصرف انرژی هستند و بخش خدمات با میانگین ۱۷ درصد و بخش کشاورزی با ۴ درصد در رتبه‌های بعدی قرار دارند. اگرچه همان‌طور که در مقدمه ذکر شد شدت مصرف برحسب سرمایه‌های اجتماعی و اکولوژیکی پارامترهایی هستند که در بحث پایداری به تحلیل کمی معنای عمیق‌تری می‌بخشند. با توجه به این نکته می‌توان دید که در طول ۱۰ سال، EMR کل جامعه ۲۲ درصد افزایش پیدا کرده است. این در حالی

Table 2. Energy End-use matrix of Aras river basin.

Hierarchical Level	2006			2011			2016			
	HA (mh)	EMR (MJ/h)	ET	HA (mh)	EMR (MJ/h)	ET	HA (mh)	EMR (MJ/h)	ET	
Level n	Whole Society	22,910	9.22	211.33	21,822	10.42	227.36	22,211	11.23	249.47
Level n-1	Household	20,705	3.47	71.85	20,278	3.36	68.21	20,684	3.62	74.84
	Paid work	2,205	63.26	139.48	1,544	103.07	161.43	1,527	114.36	177.12
Level n-2	Agriculture	713.69	11.84	8.45	478.82	18.99	9.09	514.12	19.41	9.98
	Industry	633.66	156.75	99.32	398.22	285.48	113.68	407.08	288.02	117.25
	Service	857.44	36.97	31.70	667.04	57.94	38.65	605.28	82.43	49.89

mh, MJ/h and ET stand for million hours, Mega Joule per hour and Exosomatic throughput.

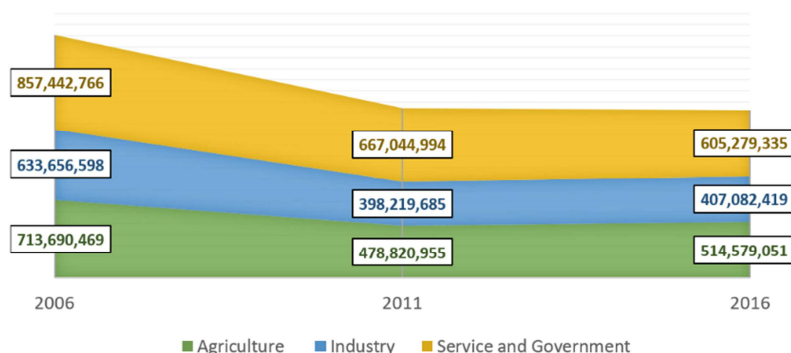

Figure 3. Human activity variations in paid work sub-sectors in Aras river basin during 2006-2016

در روش MuSIASEM به این نوع تجزیه سرمایه و جریان برای محصول نهایی اصطلاحاً تجزیه عملگر متابولیکی^{۳۲} گفته می‌شود (Giampietro *et al.*, 2021). با استفاده از مفهوم عملگر متابولیکی می‌توان گراف‌هایی رسم نمود که شاخص‌های اقتصادی- اجتماعی- محیط زیستی بر روی آن‌ها مشخص شده‌اند. برای این کار لازم است حجم ورودی و خروجی یک عملگر بر حجم معیار هدف^{۳۳} انتخابی تقسیم شود تا عملگر تک‌ساخت^{۳۴} هر محصول مشخص شود (Parra *et al.*, 2020). به‌عنوان مثال با تقسیم احجام سرمایه و جریان بر حجم بار یک محصول کشاورزی مشخص خواهد شد این محصول به‌ازای هر تن چه مقدار جریان و سرمایه نیاز دارد. در نتیجه یک سری ابزار مقایسه به‌دست خواهد آمد که می‌توان محصولات نهایی را در یک منطقه موردبررسی قرار داد. این پروسه همان‌طورکه پیش‌تر ذکر شد ساختن زمینه مناسب برای تصمیم‌گیری کلان است. زمینه که در آن چرایی تولید یک محصول از مرحله اول مورد بحث قرار می‌گیرد. ایده تصویر کمی^{۳۵} جامعه با انبوهی از داده‌های اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی با استفاده از تبدیل داده‌های مقداری به‌شدتی با توجه به نظر پژوهش‌گر و سیاست‌گذار و نوع کانتکس منطقه مورد مطالعه می‌تواند در پروسه تصمیم‌گیری بسیار راه‌گشا باشد.

در این مطالعه سال ۱۳۸۵ با توجه به در دسترس بودن اطلاعات به‌عنوان سال مبنا برای تحلیل هم‌زمانی در نظر گرفته شد. با توجه به اهمیت بخش کشاورزی در هم‌بست منابع حوضه ارس، این زیرشاخه اقتصادی بخش کار تا درجه n-4 تحلیل و جریان و سرمایه مورد استفاده برای عناصر متابولیکی از نوع محصولات کشاورزی مشخص شدند. محصولات انتخاب شده براساس آب و انرژی مصرفی، مساحت زمین اشغال شده، ارزش اقتصادی و پتانسیل اشتغال‌زایی انتخاب شده‌اند. این محصولات در مجموع بیش از ۹۲ درصد اراضی کشاورزی، ۸۵ درصد ارزش خالص اقتصادی^{۳۱} و ۸۵ درصد مصرف آب و انرژی بخش کشاورزی را به‌خود اختصاص داده‌اند. در درجه n-3، دو مدل المان ساختاری کشت محصول براساس نوع آبیاری انتخاب شده است.

معیارهای محیط زیستی و اقتصادی مختلفی برای نشان‌دادن عملکرد یک محصول در حوضه انتخاب شده است. اطلاعات مربوط به تولید گاز گلخانه‌ای و مصرف انرژی از مطالعات LCA انجام شده در محدوده مورد مطالعه برداشت شده‌اند (Fallahpour *et al.*, 2012; Khoshnevisan *et al.*, 2013; Houshyar, 2017; Asgharipour *et al.*, 2016; Ghaderpour *et al.*, 2018; Soheili-Fard & Kouchaki-Penchah, 2015; Elhami *et al.*, 2017; Taghavifar & (Mardani, 2015; Mohseni *et al.*, 2019;

چرا مدیریت پایدار منابع انسانی-اکولوژیکی کشور با چالش مواجه شده است؟ (مطالعه موردی: متابولیسم جامعه حوضه آبریز ارس)

سرمایه‌گذاری اقتصادی و انسانی زیاد به یکی از دو تولیدکننده نوظهور گندم و جو در کنار کشور برزیل تبدیل شده است.

در شکل (۴) نمودار میله شاخص‌های نرمال شده محصولات کشاورزی اصلی حوضه آبریز ارس نمایش داده شده‌اند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، کلیه پارامترهای شدتی به صورت نرمال شده در این گراف برای محصولات موردنظر نمایش داده شده است. پارامترهای m^3/t , m^2/t , $kgCo_2e/t$, GJ/t , $mIRR/t$, No/kt , h/t به ترتیب مشخص‌کننده مقدار ساعات فعالیت انسانی، سود خالص اقتصادی، انرژی مصرفی، گاز گلخانه تولیدشده، کاربری اراضی و مصرف آب به ازای هر تن محصول موردنظر است. به عنوان مثال در میله اول که مربوط به تعداد ساعت فعالیت انسانی است، محصولی مانند عدس و لوبیا آبیاری (Legume irrigated) بیش از دو برابر میانگین ساعت کاری کل محصولات نیاز به فعالیت انسانی دارند، حال آن‌که مقدار بازده اقتصادی آن‌ها به مراتب کم‌تر از این مقدار است.

بر این اساس مقدار جریان و سرمایه لازم برای تولید یک تن محصول به دست آمده و با نرمال کردن داده براساس میانگین کلی محصولات انتخابی شکل (۴) رسم شده است. براساس تحلیل صورت گرفته مشاهده می‌شود که محصولی مانند عدس آبیاری چیزی در حدود هفت برابر آب بیشتر، نه برابر زمین بیشتر، ۱۱ برابر گاز گلخانه بیشتر، ۶ برابر انرژی بیشتر نسبت به میانگین سه نوع میوه نیاز دارد تا یک تن بار دهد. این در حالی است که این محصول تنها ۳۷ درصد سود خالص بیشتر نسبت به میوه‌ها داشته و بیش از پنج برابر ساعت‌های انسانی بیشتری نیاز دارد. مثال دیگر گندم و جو آبیاری است که نسبت به میوه‌ها ۲/۵ برابر آب، چهار برابر زمین، سه برابر گاز گلخانه، پنج برابر انرژی بیشتر نیاز دارند تا کمی کم‌تر از یک تن میوه ارزش خالص اقتصادی تولید کنند. این در حالی است که تولید یک تن میوه نیاز به ۳۴ درصد فعالیت انسانی نسبت به گندم و جو داشته است. نکته قابل تأمل این است که تولید محصولات استراتژیک به اندازه مورد نیاز اصلی بدیهی است اگرچه کشور ما با

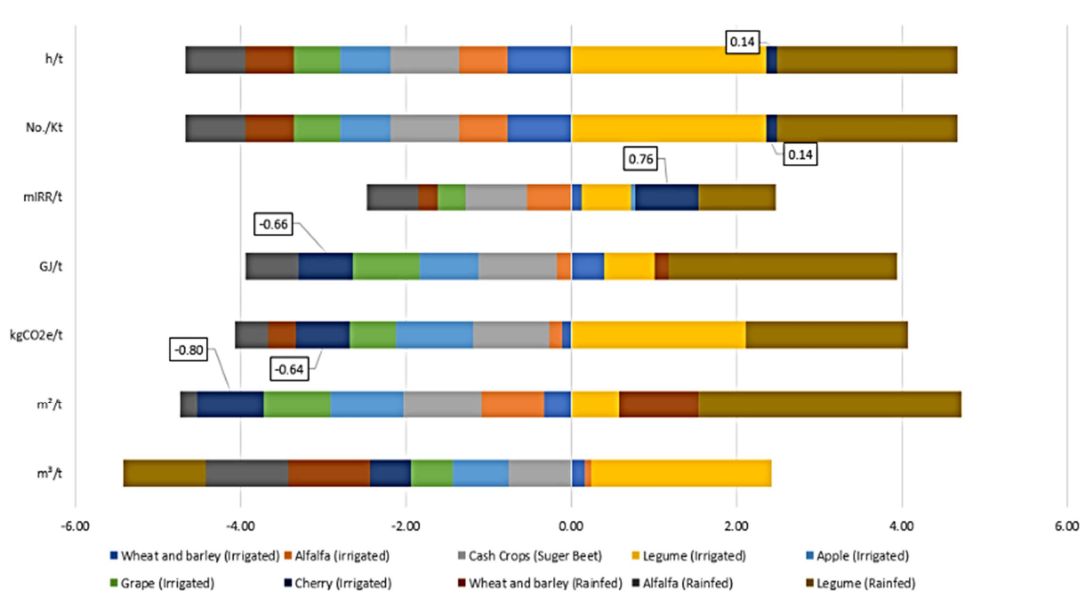

Figure 4. Bar chart normalized indicators of staples in Aras river basin for 2006

نتیجه گیری

است. در این پژوهش ما نشان دادیم که مسأله متابولیسم جامعه، به ویژه در بخش کشاورزی و منابع آب‌های سطحی، گزینه است برای بالابردن کیفیت تصمیم‌گیری کلان و وسعت بخشیدن به فضای سیاست‌گذاری‌های اقتصادی-اجتماعی با در نظر گرفتن محدودیت‌های محیط زیستی.

در بحث سیاست‌گذاری توسعه پایدار، اولین قدم کمی‌سازی الگو متابولیسم جامعه انسانی-اکولوژیکی است. سوخت‌وساز^{۳۶} واژه کلی برای نشان‌دادن فعالیت‌هایی است که باعث حفظ ساختار و پیشرفت جامعه می‌شوند و شامل مصرف مواد، کالا، انرژی، آب و سایر منابع انسانی-محیط زیستی، تولید محصول یا تداوم ساختار و دفع پسماند می‌شوند. این فعالیت‌ها تحت تأثیر عواملی هم‌چون شرایط فرهنگی و اقتصادی، سبک زندگی و نوع و میزان استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر و تجدیدنپذیر می‌باشند. لذا، انتخاب روش تحلیل متابولیسم شهری باید با در نظر گرفتن جمیع این عوامل باشد. پایداری متابولیسم جامعه همان‌طور که نشان داده شده است نیازمند دو مورد است؛ ۱- امکان انجام متابولیسم که در ارتباط با محدودیت‌های ساعات فعالیت انسانی و نحوه تخصیص آن است، ۲- امکان پایداری متابولیسم که به خدمات اکوسیستمی و فراوانی منابع طبیعی برای مهیا کردن ورودی موردنیاز و پذیرش پسماند از جوامع انسانی مرتبط است.

مهم‌ترین ایده مطرح‌شده در این پژوهش نقش پر اهمیت ساعات فعالیت انسانی و نحوه تخصیص آن در المان مختلف اقتصادی و اجتماعی می‌باشد. برنامه‌ریزی غلط برای ایجاد شغل‌های ناپایدار، در کوتاه‌مدت اگرچه ممکن است به وضعیت اجتماعی-اقتصادی ثبات بخشد، اما در آینده نه تنها چالش‌های سنگین اکولوژیکی برای کشور خواهد داشت، بلکه امنیت و ثبات اجتماعی را نیز تهدید خواهد کرد. در کشور ما که تمرکز همیشه بر تأمین ورودی‌های اقتصادی-محیط زیستی کشاورزی بوده است، سیاست‌ها به گونه‌ای اتخاذ شده‌اند که استقلال غذایی و کشاورزی کشور در مرز ۹۰ درصد حفظ شود. این دید یک بعدی به مسأله توسعه پایدار و عدم در نظر گرفتن عوامل و محدودیت‌های بیوفیزیکی باعث چالش‌های بسیار سنگین برای کشور شده

پی‌نوشت‌ها

1. Water-energy-food nexus
2. Life cycle assessment
3. Material flow analysis
4. Substance Flow Analysis
5. Total material requirement
6. Material input per service unit
7. Multi-Scale Integrated Analysis of Societal and Ecosystem Metabolism
8. Bioeconomics
9. Hierarchical theory
10. Relational analysis
11. Socio-ecological system
12. Post-normal science
13. Biophysical metabolism
14. Viability
15. Feasibility
16. Desirability
17. Openness
18. Structural elements
19. Functional elements
20. Extensive variables
21. Intensive variables
22. System Identity
23. Paid work sector
24. Household sector
25. Agriculture
26. Service and government
27. Industry
28. Disaggregation
29. End-use matrix
30. Diachronic
31. Net value added
32. Metabolic processor
33. Target variable
34. Unitary metabolic processor
35. Quantitative representation
36. Metabolism

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود ندارد.

منابع

1. Giampietro, M., Mayumi, K., & Ramos-Martin, J. (2009). Multi-scale integrated analysis of societal and ecosystem metabolism (MuSIASEM): Theoretical concepts and basic rationale. *Energy*, 34(3), 313-322., <https://doi.org/10.1016/j.energy.2008.07.020>
2. Hopwood, B., Mellor, M., & O'Brien, G. (2005). Sustainable development: mapping different approaches. *Sustainable Development*, 13(1), 38-52., 38-52, <https://doi.org/10.1002/sd.244>
3. Redclift, M. (2005). Sustainable development (1987-2005): an oxymoron comes of age. *Sustainable Development*, 13(4), 212-227, <https://doi.org/10.1002/sd.281>
4. IEA. (2020). World energy balance, <https://www.iea.org/data-and-statistics?country=WORLD&fuel=Energy%20supply&indicator=TPESbySource>
5. World Bank (2017), Renewable internal freshwater resources per capita (cubic meters), <https://data.worldbank.org/indicator/ER.H2O.I.NTR.PC?end=2017&start=1962&type=shaded&view=chart>
6. Moridi, A. (2017). State of water resources in Iran. *Int J Hydro*, 1(4), 11-114. DOI: 10.15406/ijh.2017.01.00021
7. Crutzen, P. J. (2016). Geology of mankind. In Paul J. Crutzen: A Pioneer on Atmospheric Chemistry and Climate Change in the Anthropocene (pp. 211-215). Springer, Cham. <https://doi.org/10.1038/415023a>
8. Dijkstra, M., Worrell, E., Böcker, L., Brunner, P., Davoudi, S., Geertman, S., ... & Zeyringer, M. (2018). Exploring urban metabolism-Towards an interdisciplinary perspective. <https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2017.09.014>
9. Serrano-Tovar, T., Suárez, B. P., Musicki, A., Juan, A., Cabello, V., & Giampietro, M. (2019). Structuring an integrated water-energy-food nexus assessment of a local wind energy desalination system for irrigation. *Science of the Total Environment*, 689, 945-957. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2019.06.422>
10. Parra, R., Bukkens, S. G., & Giampietro, M. (2020). Exploration of the environmental implications of ageing conventional oil reserves with relational analysis. *Science of the Total Environment*, 749, 142371. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.142371>
11. Ramos-Martín, J., Cañellas-Boltà, S., Giampietro, M., & Gamboa, G. (2009). Catalonia's energy metabolism: Using the MuSIASEM approach at different scales. *Energy Policy*, 37(11), 4658-4671. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2009.06.028>
12. Renner, A., Cadillo-Benalcazar, J. J., Benini, L., & Giampietro, M. (2020). Environmental pressure of the European agricultural system: Anticipating the biophysical consequences of internalization. *Ecosystem Services*, 46, 101195. <https://doi.org/10.1016/j.ecoser.2020.101195>
13. Cf, O. D. D. S. (2015). Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development.
14. United Nation (2015). Paris agreement. In Paris: Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change.
15. Pérez-Sánchez, L., Giampietro, M., Velasco-Fernández, R., & Ripa, M. (2019). Characterizing the metabolic pattern of urban systems using MuSIASEM: The case of Barcelona. *Energy Policy*, 124, 13-22. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.09.028>
16. Giampietro M, Cadillo Benalcazar JJ, Di Felice LJ, Manfroni M, Pérez Sánchez L, Renner A, Ripa M, Velasco Fernández R & Bukkens SGF (2021), Report on the Experience of Applications of the Nexus Structuring Space in Quantitative Storytelling, MAGIC (H2020-GA 689669) Project Deliverable 4.4, Revision (version 2.0). First published 30 August 2020, revised 25 January 2021.
17. Fallahpour, F., Aminghafouri, A., Behbahani, A. G., & Bannayan, M. (2012). The environmental impact assessment of wheat and barley production by using life cycle assessment (LCA) methodology. *Environment, Development and Sustainability*, 14(6), 979-992. <https://doi.org/10.1007/s10668-012-9367-3>
18. Khoshnevisan, B., Rafiee, S., Omid, M., Yousefi, M., & Movahedi, M. (2013). Modeling of energy consumption and GHG (greenhouse gas) emissions in wheat production in Esfahan province of Iran using artificial neural networks. *Energy*, 52, 333-338. <https://doi.org/10.1016/j.energy.2013.01.028>
19. Houshyar, E. (2017). Environmental impacts of irrigated and rain-fed barley production in Iran using life cycle assessment (LCA). *Spanish Journal of Agricultural Research*, 15(2), 6.
20. Asgharipour, M. R., Mousavinik, S. M., & Enayat, F. F. (2016). Evaluation of energy input and greenhouse gases emissions from alfalfa production in the Sistan region, Iran. *Energy Reports*, 2, 135-140. <https://doi.org/10.1016/j.egyr.2016.05.007>

21. Ghaderpour, O., Rafiee, S., Sharifi, M., & Mousavi-Avval, S. H. (2018). Quantifying the environmental impacts of alfalfa production in different farming systems. *Sustainable Energy Technologies and Assessments*, 27, 109-118. <https://doi.org/10.1016/j.seta.2018.04.002>
22. Soheili-Fard, F., & Kouchaki-Penchah, H. (2015). Assessing environmental burdens of sugar beet production in East Azerbaijan province of IR Iran based on farms size levels. *International Journal of Farming and Allied Sciences*, 4(5), 489-495.
23. Elhami, B., Khanali, M., & Akram, A. (2017). Combined application of Artificial Neural Networks and life cycle assessment in lentil farming in Iran. *Information Processing in Agriculture*, 4(1), 18-32. <https://doi.org/10.1016/j.inpa.2016.10.004>
24. Taghavifar, H., & Mardani, A. (2015). Prognostication of energy consumption and greenhouse gas (GHG) emissions analysis of apple production in West Azarbayjan of Iran using Artificial Neural Network. *Journal of Cleaner Production*, 87, 159-167. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2014.10.054>
25. Mohseni, P., Borgheei, A. M., & Khanali, M. (2019). Energy Consumption analysis and environmental impact assessment of grape production in Hazavah region of Arak city. *Journal of Agricultural Machinery*, 9(1), 177-193. <https://doi.org/10.22067/JAM.V9I1.67645>